

กระทู้ถามที่ ๐๐๕ ร.

วุฒิสภา

๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การประกาศบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายของกระทรวงอุตสาหกรรม

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งปรากฏในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๘๐ ง วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยให้ยกเลิกรายชื่อวัตถุอันตรายให้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ กรมวิชาการเกษตร จำนวน ๕ รายการ กรมธุรกิจพลังงานจำนวน ๑ รายการ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๕ รายการ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ จำนวน ๘ รายการ ในขณะเดียวกันให้ยื่นวัตถุอันตรายตามบัญชี ข. ในประกาศวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๘ คงไว้อย่างเดิม จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามมาตรฐานสากลที่ใช้อยู่ในขณะนี้ เช่น องค์การอนามัยโลก, U.S EPA พบว่าในกลุ่มวัตถุอันตรายที่ยกเลิกนั้น ยังมีวัตถุที่ยังเป็นอันตรายตามมาตรฐานสากลอยู่หลายตัว เช่น DIAZINON, DTFETHIALONE, CHLOROPICRIN, COBALT 60 ฯลฯ ซึ่งสารส่วนใหญ่เป็นสารเคมีที่ใช้ปราบศัตรูพืชซึ่งมีพิษต่อร่างกายทั้งอย่างเฉียบพลันและระยะยาว รวมทั้งส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของมนุษย์ด้วย นอกจากนี้สารบางตัวมีพิษต่อสัตว์ที่เป็นห่วงโซ่อาหารของมนุษย์ด้วยนั้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. มีเหตุผลอะไรกระทรวงอุตสาหกรรมจึงปล่อยให้สารเหล่านี้ซึ่งทราบดีว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมได้มีการใช้อย่างเสรีในประเทศโดยไม่ควบคุมเหมือนเดิม

๒. สารที่กล่าวไว้แล้วข้างต้นส่วนใหญ่เป็นสารเคมีสำคัญที่ใช้ในการปราบศัตรูพืชผลของการใช้นอกจากเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้แล้ว ยังเป็นการปนเปื้อนต่อผลผลิตทางเกษตร ซึ่งในทุกประเทศรับซื้อผลผลิตเหล่านี้ก็ไม่ต้องการให้มีการปนเปื้อนสารเคมีทั้งสิ้น การกระทำเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพการส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศด้วยใช่หรือไม่

๓. ในทางตรงข้ามกระทรวงฯ ประกาศให้สิ่งต่อไปนี้เป็นวัตถุอันตรายลำดับที่ ๑ คือ ผลิตภัณฑ์จากชิ้นส่วนพีช ซึ่งไม่ผ่านกรรมวิธีที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเฉพาะที่นำไปใช้ป้องกัน กำจัด ทำลาย ควบคุม แมลง วัชพืช โรคพืช ศัตรูพืช หรือควบคุมการเจริญเติบโตของพืช ได้แก่ สะเดา ตะไคร้หอม ขมิ้นชัน จิง ข่า ดาวเรือง สาบเสือ กากเมล็ดชา พริก คื่นช่าย ชุมเห็ดเทศ ดอกคิง และหนอนตายหยาก จากลักษณะของประกาศเช่นนี้แสดงว่าทั้งกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่สนับสนุนการใช้สารชีวภาพในการควบคุม/กำจัดศัตรูพืชใช่หรือไม่ และในขณะเดียวกันก็เสมือนสนับสนุนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้มีช่องว่างจำหน่ายแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในประเทศ

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์

สมาชิกรัฐสภา

คำตอบกระทู้ถามที่ ๐๐๕ ร.

ของ นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา

เรื่อง การประกาศบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายของกระทรวงอุตสาหกรรม

ข้าพเจ้า นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรตินี้ ดังนี้

คำถามข้อที่ ๑

มีเหตุผลอะไรกระทรวงอุตสาหกรรมจึงปล่อยให้สารเหล่านี้ ซึ่งทราบดีว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมได้มีการซื้อขายเสรีในประเทศ โดยไม่ควบคุมเหมือนเดิม

คำตอบข้อที่ ๑

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยความเห็นของคณะกรรมการวัตถุอันตราย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกประกาศรายชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตราย ซึ่งได้มีการออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายฉบับแรก เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายที่แนบท้ายประกาศกระทรวงมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

ปกติการแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายแนบท้ายประกาศกระทรวงมีหลายลักษณะ เช่น การปรับปรุงการควบคุม ยกเลิกการควบคุม และเพิ่มเติมการควบคุมวัตถุอันตราย กรณีการปรับปรุงการควบคุมจะประกาศให้ยกเลิกการควบคุมตามประกาศเดิมก่อน แล้วจึงนำรายชื่อของวัตถุอันตรายที่ปรับปรุงการควบคุมแล้วไปบรรจุไว้ในบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงฉบับใหม่ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายท้ายประกาศกระทรวงก็ฉบับก็ตาม วัตถุอันตรายดังกล่าวก็ยังคงเป็นวัตถุอันตรายแนบท้ายประกาศกระทรวง ฉบับลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายที่ออกเป็นฉบับแรก

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๑๘๐ ง วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ก็ใช้หลักการตามที่กล่าวข้างต้น โดยประกาศฉบับนี้มีสาระสำคัญ รวม ๓ ข้อ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกรายชื่อวัตถุอันตรายของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ประกอบด้วย กรมวิชาการ เกษตร ๕ รายการ กรมธุรกิจพลังงาน ๑ รายการ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ๕ รายการ และสำนักงานปริมาณเพื่อสันติ ๘ รายการ รวม ๒๓ รายการ

ข้อ ๒ ให้รายชื่อวัตถุอันตรายตามบัญชี ก. และบัญชี ข. ท้ายประกาศฉบับนี้เป็นวัตถุอันตรายแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๓ กำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการตามประกาศฉบับนี้ภายใน ๓๐ วัน

รายชื่อวัตถุอันตรายที่ยกเลิกในข้อ ๑ จำนวน ๒๓ รายการ ได้นำไปปรับปรุงการควบคุมให้มีความถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมกับสถานการณ์มากยิ่งขึ้น ดังปรากฏในบัญชี ก. แนบท้ายประกาศ จำนวน ๑๔ รายการ และยังคงมีการควบคุมเป็นวัตถุอันตรายตามความในข้อ ๒ ของประกาศ ส่วนที่ไม่ปรากฏในบัญชีแนบท้ายมีจำนวน ๕ รายการ ซึ่งเป็นวัตถุอันตรายที่ยกเลิกการควบคุม มีดังนี้

๑. Sulfur ในความรับผิดชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีเหตุผลที่ยกเลิกการควบคุม ดังนี้

กรมโรงงานอุตสาหกรรมประกาศควบคุม sulfur เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีเหตุผลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลักลอบนำเข้า sulfur โดยอ้างว่านำไปใช้ในการอุตสาหกรรม แต่กลับนำไปใช้ในการเกษตร ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า sulfur ที่จะนำมาใช้ในการอุตสาหกรรมแตกต่างจาก sulfur ที่ใช้ในการเกษตร ซึ่ง sulfur ที่ใช้ในการเกษตรจะอยู่ในรูปผลิตภัณฑ์ที่มี sulfur เป็นองค์ประกอบที่ละลายน้ำได้ ส่วน sulfur ที่ใช้ในทางอุตสาหกรรมเป็นของแข็งที่มีลักษณะเป็นก้อน เป็นเกล็ด หรือเป็นผง และมีคุณสมบัติไม่ละลายน้ำ และการพิจารณาความเป็นพิษตามหลักของสหประชาชาติ ว่าด้วยการจำแนกประเภทและการจัดทำฉลากสารเคมีที่เป็นระบบเดียวกันทั่วโลก (Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemical-GHS) จัด sulfur เป็นสารไม่เป็นพิษ

หน่วยงาน Occupational Safety and Health Administration (OSHA) ของสหรัฐอเมริกาที่ไม่จัด sulfur เป็นสารเคมีอันตรายร้ายแรง รวมทั้งตามมาตรฐานองค์กรป้องกันเพลิงไหม้แห่งชาติ (National Fire Protection Agency (NFPA)) ได้กำหนดระดับอันตรายของ sulfur ต่อสุขภาพมีค่าเท่ากับ ๑ ซึ่งหมายความว่า เมื่อได้รับหรือสัมผัสจะระคายเคืองหรือเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์ และตามข้อเสนอแนะของสหประชาชาติว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตรายจัด sulfur ชนิดผงที่มีปริมาณบรรจุตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลกรัมขึ้นไปเป็นสินค้าอันตรายสำหรับการขนส่ง ส่วน sulfur ที่มีลักษณะเป็นก้อน เป็นเกล็ด เป็นเม็ด ไม่จัดเป็นสินค้าอันตรายสำหรับการขนส่งเท่านั้น สำหรับในด้านสิ่งแวดล้อม sulfur ไม่มีความเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การควบคุมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการนำ sulfur มาใช้ในการอุตสาหกรรม ปัจจุบันมีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. ๒๕๔๖ ควบคุมด้านภาชนะบรรจุและการขนส่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ควบคุมการเก็บการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี ฯลฯ เพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ สิ่งแวดล้อม และมีกฎหมายคุ้มครองแรงงานควบคุมการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีด้วย เมื่อพิจารณาจากสถิติการเกิดโรคจากการจำแนกความร้ายแรงของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ พบว่า ทั้งก่อนและหลังการควบคุม sulfur เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ มีสถิติที่ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่พบการเกิดโรคจากการทำงานแต่อย่างใด รวมทั้งได้มีการนำเสนอข้อมูลหลักเกณฑ์ความเป็นพิษ ความเป็นอันตราย สภาพข้อเท็จจริง ข้อพิจารณาของต่างประเทศและการควบคุมของต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับ sulfur ซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิคให้คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและกลั่นกรองความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ และคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาร่างกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง ฯ ที่ประกอบด้วยผู้มีความรู้เชี่ยวชาญด้านสารเคมีเฉพาะพิจารณาแล้ว การพิจารณายกเลิก sulfur ที่ใช้ในการอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ออกจากบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายมีการพิจารณาภายใต้ข้อเท็จจริงที่เป็นยุดิเกี่ยวกับความปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอแล้ว และถือได้ว่าเป็นการดำเนินการภายใต้บริบทที่เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพยากรหรือสิ่งแวดล้อม ตามความในมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. วัสดุกัมมันตรังสี ในความรับผิดชอบของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ จำนวน ๘ รายการ ประกอบด้วย AMERICIUM - 241 (Am - 241), AMERICIUM - 241/BERYLLIUM (Am - 241/Be), CALIFORNIUM - 252 (Cf - 252), CESIUM - 137 (Cs - 137), COBALT - 60 (Co - 60), IRIDIUM - 192 (Ir - 192), STRONTIUM - 90 (Sr - 90) และ RADIUM 226 (Ra - 226) มีเหตุผลที่ขกเลิกการควบคุม ดังนี้

วัสดุกัมมันตรังสีมีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้กับกรณีนี้อยู่แล้ว คือ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้มีการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรฐานของทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมทั้งการดำเนินคดีอาญาชั้นพนักงานสอบสวนจนถึงชั้นศาลจะใช้บทกำหนดโทษตามกฎหมายเฉพาะเพื่อลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน โดยมีได้นำกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายอันเป็นกฎหมายทั่วไปมาบังคับใช้

การประกาศยกเลิกวัสดุกัมมันตรังสีเป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย จึงมิได้ทำให้วัสดุกัมมันตรังสีพ้นสภาพจากการควบคุมของฝ่ายรัฐแต่อย่างใด แต่จะทำให้การควบคุมวัสดุดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ตามกฎหมายกระทรวงเงื่อนไข วิธีการขอรับใบอนุญาต และการดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ วัสดุต้นกำลัง วัสดุพลอยได้ หรือพลังงานปรมาณู พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีมาตรฐานสูงกว่าบทกฎหมายทั่วไป อีกทั้งการประกาศกำหนดให้วัสดุกัมมันตรังสีเป็นวัตถุอันตรายกลับทำให้เกิดความสับสนในการดำเนินคดีอาญาชั้นก่อนฟ้องต่อศาลชั้นพิจารณาคดีและชั้นพิพากษาคดีว่าจะใช้กฎหมายใดมาบังคับใช้แก่กรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอันเกี่ยวกับวัสดุกัมมันตรังสีโดยไม่ได้อนุญาต

การยกเลิกวัสดุกัมมันตรังสีตามประกาศดังกล่าว จึงขอด้วยข้อเท็จจริงและสอดคล้องตาม มาตรา ๑๕ แห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายแล้ว

คำถามข้อที่ ๒

สารที่กล่าวไว้ข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นสารเคมีสำคัญที่ใช้ในการปราบศัตรูพืช ผลของการใช้นอกจากเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้แล้ว ยังเป็นการปนเปื้อนต่อผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งในทุกประเทศรับซื้อผลผลิตเหล่านี้ก็ไม่ต้องการให้มีการปนเปื้อนสารเคมีทั้งสิ้น การกระทำเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศด้วยหรือไม่

คำตอบข้อที่ ๒

สารที่กล่าวถึงข้างต้นที่นำมาใช้ในการปราบศัตรูพืชยังคงควบคุมเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ในความรับผิดชอบของกรมวิชาการเกษตร เช่นเดิมทั้ง ๘ รายการ ประกอบด้วย

BROMOPROPYLATE, DIAZINON, DIFETHIALONE (unstated stereochemistry) และ TAU - FLUVALINATE ประกาศใหม่โดยเพิ่มเงื่อนไข “เว้นแต่ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมปศุสัตว์” เพื่อให้เข้าช้อนกับการควบคุมของกรมปศุสัตว์

CYPERMETHRIN ประกาศใหม่โดยใช้ชื่อ ZETA - CYPERMETHRIN, GLYPHOSATE - AMMONIUM ประกาศใหม่โดยใช้ชื่อ GLYPHOSATE - DIAMMONIUM, GLYPHOSATE - MONOAMMONIUM, GLYPHOSATE - MONOETHYLAMMONIUM และ GLYPHOSATE - POTASSIUM

2'-~~tert~~-BUTYL - 5 - METHYL - 2' - (3,5 - XYLOYL) CHROMANE - 6 - CARBOHYDRAZIDE ประกาศใหม่โดยใช้ชื่อสามัญ คือ CHROMAFENOZIDE

OXYTETRACYCLIN ประกาศใหม่โดยใช้ชื่อ OXYTETRACYCLIN HYDROCHLORIDE TRICLOPYR - BUTOTYL ประกาศใหม่เพื่อแก้ไข CAS NUMBER ให้ถูกต้อง

คำถามข้อที่ ๓

ในทางตรงข้ามกระทรวงฯ ประกาศให้สิ่งต่อไปนี้เป็นวัตถุอันตรายลำดับที่ ๑ คือ ผลิตภัณฑ์จากชิ้นส่วนพืช ซึ่งไม่ผ่านกรรมวิธีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเฉพาะที่นำไปใช้ป้องกันกำจัด ทำลาย ควบคุม แมลง วัชพืช โรคพืช ศัตรูพืช หรือควบคุมการเจริญเติบโตของพืช ได้แก่ สะเดา ตะไคร้หอม ขมิ้นชัน จิง ข่า ดาวเรือง สาบเสือ กากเมล็ดชา พริก คื่นช่าย ชุมเห็ดเทศ ดอกคิง และหนอนตายหยาก จากลักษณะของประกาศเช่นนี้แสดงว่าทั้งกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่สนับสนุนการใช้สารชีวภาพในการควบคุม/กำจัดศัตรูพืชใช่หรือไม่ และในขณะเดียวกันก็เสมือนสนับสนุนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชให้มีช่องว่างจำหน่ายแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในประเทศ

คำตอบข้อที่ ๓

ผลิตภัณฑ์จากชิ้นส่วนพืชซึ่งไม่ผ่านกรรมวิธีที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเฉพาะที่นำไปใช้ป้องกัน กำจัด ทำลาย ควบคุม แมลง วัชพืช โรคพืช ศัตรูพืช หรือควบคุมการเจริญเติบโตของพืช ได้แก่ สะเดา ตะไคร้หอม ขมิ้นชัน จิง ข่า ดาวเรือง สาบเสือ กากเมล็ดชา พริก คื่นช่าย ชุมเห็ดเทศ ดอกคิง และหนอนตายหยาก ดังกล่าวข้างต้น จัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ที่มีอยู่เดิมในบัญชี ข แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๘ ในหัวข้อ “สารสำคัญ จุลชีพ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของสารสำคัญ หรือจุลชีพที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในการป้องกัน กำจัด ทำลาย ควบคุมแมลง หรือสัตว์ที่เป็นศัตรู โรคพืช วัชพืชหรือพืชที่ไม่พึงประสงค์ และควบคุมการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งรวมถึงการกระตุ้น การยับยั้ง การชะลอการเจริญเติบโตของพืช เช่น การควบคุมการออกดอกติดผล เปลี่ยนสี ออกราก เป็นต้น” จึงมิได้เป็นวัตถุอันตรายที่กำหนดขึ้นใหม่เพียงแต่ในบัญชี ข แนบท้ายประกาศดังกล่าว ไม่ได้ระบุเป็นชื่อพืช แต่พืชทุกชนิดที่นำมาใช้ป้องกันกำจัดศัตรูพืชจะมีสารสำคัญซึ่งมีฤทธิ์ในการกำจัดศัตรูพืช จึงจัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ตามบัญชี ข ดังกล่าว

กรมวิชาการเกษตร มีนโยบายที่ชัดเจนในการลดการใช้สารเคมี และพิจารณาว่าการใช้สารธรรมชาติเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยลดการใช้สารเคมีได้ จากข้อมูลและผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรพบว่า สารธรรมชาติจากพืชมีความเป็นพิษน้อย ไม่พบพิษตกค้างในผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ในอาหารและสิ่งแวดล้อม จึงเสนอลดระดับการควบคุมผลิตภัณฑ์สารธรรมชาติที่มีลักษณะการผลิตโดยการนำมาตากแห้ง แล้วนำมาสับ บดเป็นผง เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้ผู้ผลิตเพื่อจำหน่ายต้องแจ้งข้อมูลตามแบบฟอร์มของกรมวิชาการเกษตร โดยไม่ต้องทำการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ ไม่ต้องทดสอบประสิทธิภาพ และไม่ต้องประเมินความเป็นพิษเหมือนวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำสุดในการควบคุมวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อลดภาระของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ และผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งต้องการผลิตสารธรรมชาติจากพืชสำหรับการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเพื่อจำหน่าย ให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ เป็นการเปิดโอกาสให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สามารถใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการใช้พืชพรรณธรรมชาติใกล้ตัวให้เป็นประโยชน์ ลดต้นทุนการผลิต ไม่มีผลตกค้าง และสลายตัวได้ในระยะเวลาสั้น ๆ

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่ง คำร้องที่ ๑๗๗/๒๕๕๒ คำสั่งที่ ๓๘๘/๒๕๕๒ เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎและคำขอให้ระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามกฎ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์) ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกคำขอทุเลาการบังคับตามกฎของผู้ฟ้องคดี และไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้มีส่วนได้เสียที่ ๑ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ในขณะที่ถือได้ว่าการออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกระบวนการออกกฎที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว